

Opera Maghiară clujeană. Liliacul, strămoșul lui Batman?

(Elena Maria Șorban, muzicolog – 15 ianuarie 2020)

Personajul titular al operetei din 1874 al lui Johann Strauss-fiul, (zbu)rătăcește, în noua premieră de la Opera Maghiară, de pe scenă prin sală – astfel încât uvertura devine prolog al acțiunii.

Am vizionat al doilea spectacol (12 ianuarie 2020) al premierei clujene. Probabil că ne aflăm, mulți dintre noi, cei de astăzi, în închisoarea plictisului (așa precum prințul Orlovski din piesă) – dar până când avem divertisment de calitate, avem și unde să evadăm. Publicul de toate vârstele din sala arhiplină s-a simțit excelent. În ceea ce mă privește, apreciez multe la această versiune, dar mai sunt și aspecte discutabile...

Muzica: avântul și acuratețea nu ajung. Mai lipsește acel „ceva” care ar putea fi numit „însuflețire” sau „volubilitate”, acea trăire specifică a bunei dispoziții, care să se concretizeze în focuri de artificii prin sunete. Să sperăm că rodarea spectacolului va aduce cu sine nu o rutină distructivă, ci tocmai acea scânteiere pe care nu am sesizat-o încă, în această fază de început a existenței spectacolului.

Cu o singură excepție: Adela. Fata în casă a fost întruchipată acum, în toată nuanțarea ei artistică (combinația personajului între incultură și ambiție) – o apariție fermecătoare, de la trăsăturile vocale la cele fizice ale interpretei.

Foarte buni au fost interpreții masculini, de la super-tenorul invitat în rolul Eisenstein, la paznicul închisorii, Frosch (rol în proză). Rosalinda a fost la înălțime, nu și tocmai cu acutele sale, cu care s-a menajat în seara respectivă. Consider că interpreta prințului Orlovski (rol în travesti) mai are de experimentat atât vocal, cât și actoricește, pentru a se integra în personaj.

O regie și o scenografie eficiente, poante cu măsură (puteau fi mai multe), un ambient dominat de rozaliu-liliachiu (cu aluzii la Rosalinda și „Doctorul-Liliac”) ne-au repositionat din secolul lui Johann Strauss-fiul în epoca interbelică – astfel încât, în coregrafia spectacolului, cvadrilul s-a transformat în charleston. (Puțin mai târziu, în 1939, se va fi fost născut urmașul vienezului Dr. Falke, anume americanul Batman...)

Unde sunt divertismentele de altă dată?... Nu au încăput în actul al doilea, căci spectacolul a fost lung (din cauza trenării) și așa... Totuși, complet și rotund în sine; agreabil, dar nu electrizant.

Dacă vreți să știți cine a fost strămoșul lui Batman, rămâne valabilă invitația la operetă!

Echipa, cu realizatori invitați și cei „ai casei”: ansamblurile Operei Maghiare de Stat clujene, dirijor Zsolt Jankó, regizor Máté Szabó asistat de Johanna Bodor și Hajnal Jancsó, decoruri

de Péter Ondraschek, costume de Andrea Ledenják, coregrafia de Johanna Bodor asistată de Gabriela P. Rusu, maestru de cor Szabolcs Kulcsár, soliștii István Kovácsházi(Eisenstein), Apollónia Egyed (Rosalinda), Livia Antal (Adela), Enikő Pataki (Ida), Gábor Dániel (Alfred), Attila Fodre (Frank), Csaba Sándor (Falke), Zsombor Rétyi (Blind), János Ádám (Frosch), Melinda Duffner (Prințul Orlovski).

István Kovácsházi, Apollonia Egyed, Zsombor Rétyi

Livia Antal, Apollonia Egyed

Attila Fodre, János Adam